

Séta a rakparton.

A Lloyd kereskedelmi bizottságának legutóbb tartott üléséről részletes tudósítást talált az olvasó ezeken a hasábkokon. A tanácskozás során tudvalevőleg sok életrevaló idea merült fel és sok panasz hangzott el. Ezek a panaszok hatalmas sugárkévével világítanak rá azokra az okokra, amelyek csenevész-növésűre kárhoztatták Szegeden a kereskedelmet és mindennél nagyobb értékű adatokat szolgáltatnak a Lloyd vezetőinek arra, hogy milyen irányban vezessék Szegednek ezt a legnagyobb és legelőkelőbb kereskedelmi testületét.

A sok közül ez alkalommal csak az egyik, talán a legjellemzőbb esetre hívjuk fel a figyelmet. A Tiszán érkező árukat a hajókból a szabad ég alá kell kifuvarozni. E miatt nagyon gyakran éri érzékeny károsodás a kereskedőket. Ha napokon át esik az eső, akkor a kirakodást nem lehet megkezdeni. Ha pedig reggeli szép időben megkezdtek a kirakodást és estére esni kezd, akkor esetleg — ha az időjárás szeszélyének úgy tetszik — napokon át ázhatnak a kifuvarozott áruk. Érthető, ha a kereskedők a Dunagőzhajózási Társaságnál valamivel figyelmesebb, különösen *kereskedelmibb* eljárást sürgettek és követelték tőle, hogy az áruk számára tetőzetet építsen. A társaságban meg is volt erre a hajlandóság, beadta az építési engedélyért a kérelmet a városhoz, amely — a jelek szerint a mérnökség közismert bölcsessége alapján — nem engedte meg a kérdéses építkezést a rakparton, ahol a kereskedők áruai még mindig ázhatnak.

A legjogosultabb elfogultságra sem kívánunk példával szolgálni. Megengedjük, hogy a hatóságnak a kérelem elutasítására *alapos* oka volt. De állítjuk, hogy az a közigazgatás, amelynek állandó érintkezése van az étellel, semmiféle ok alapján sem teszi levéltárba az ilyen ügy aktáit, hanem addig tárgyal, addig keresgél a megoldás módzatai között, amíg kiküszöbölnie sikerül minden olyan alapos okot, amely az elutasító határozat megszüvegezésére késztetné. Sajnos, nem így történt. Hogy a jövőben így történjen, arról tenni kell. Ezen fordul meg a város jövője. Ha a városháza továbbra is aktagyártó nagyüzem marad és munkásságának eredményességét ezután is az ügydarabok száma szerint ítélheti meg, akkor le kell mondanunk arról, hogy belátható időn belül megszerezzük Szegednek mindazt, aminek alapján nagyra fejlődhetik. Nem az akták száma, hanem elintézésüknek a módja a fontos. És a nagy alkotások közismert hosszú sora mellett — a mint az itt elmondott példa is bizonyítja — a kisebb munkák egész tömegével vagyunk adósai az életnek. Ezeknek a tartozásoknak leróvása után teremtetünk csak annyira rendezett viszonyokat, hogy eredményt várhatunk azoktól a nagy alkotásoktól, amelynek célja Szegednek kereskedelmi és ipari centrummá való kiépítése.

Véletlen játéka a sorsnak, hogy a Lloyd kereskedelmi bizottságának ugyanazon ülésén került szóba: a téli kikötő és a tiszaparti kirakodó ügye. Ne álmodozzék nagy és fejlődő kereskedelemről az a város, amely a legkezdetlesebb feltételeit sem teremtette meg annak, hogy a kereskedelem is otthon és fejlődésképesen érezhesse magát. A Lloyd kereskedelmi bizottságára nagy feladatok várnak, ha a munkásságban annyira kitartó, akadályt nem ismerő és tevékeny lesz, mint amilyen komolynak, alaposnak és hozzáértőnek mutatkozott irányára megválasztásában. Majd rámutatnak ebben a bizottságban a kereskedők arra, hogy hol fáj. Majd megjelölik a nagy-nagy

réseket, amelyek kereskedelmi életünk talpzatán tátonganak. A bizottság pedig élén kitünő és tevékeny elnökével, majd módot talál arra, hogy a kereskedelem serelei és megerősödésének útjáról az akadályok eltávolíttassanak.

Abból, ami ebben a testületben eddig történt, vérmes remények keltése nélkül szőjjük ezeket a nekünk kedves következtetéseket. Nem gondoljuk, hogy csalódnunk fo-

gunk. Ez a kezdeményezés és ez a munka kereskedők kezében van a legjobb helyen. Gyöngye tétozás, gyáva visszariadás vagy blüös visszaesés nélkül a megkezdett munkának erősödni, nemésednie, finomulnia és teremtenie kell. Épüljön Szegeden téli kikötő, szabályoztassék a Maros, de épüljön tiszaparti kirakodó és olyan kövezet is, amelyen egy mázsa fuvarral nem rázódik tönkre a legerősebb szekér.

Német csapatok győzelme az Aa keleti partján.

Rohammal elfoglaltak egy orosz erdő-állást. Kilencszáznál több foglyot ejtettek és 15 géppuskát zsákmányoltak. — Atmeneti orosz siker Valeputnál.

BUDAPEST, január 31. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Mackensen vezértábornagy hadcsoprtja: A Szereth területa közelében török csapatok visszavertek erős orosz felderítő osztagokat.

József főherceg vezérezredes harcvonala: A Mesti Canesci-szakaszon az oroszok újra megkezdtek támadásaikat. Két rohamukat teljesen visszavertük, a harmadiknál a valeputnai országúttól délre elvesztettünk egy támaszpontot.

Lipót bajor herceg vezértábornagy harcvonala: A Pripiától délre nincs különös esemény.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, január 31. A nagy főhadiszállás jelenti: Lipót bajor herceg vezér-

tábornagy harcvonala: Az Aa keleti partján csapataink rohammal elfoglaltak egy orosz erdőállást és abban több ellentámadást visszavertek; 14 tisztet és több mint 900 főnyi legénységet elfogtunk, 15 géppuskát zsákmányoltunk.

József főherceg vezérezredes harcvonala: Az oroszok heves tüzelés után a valeputnai országúttól délre fekvő állásainkat többször megtámadták. Két erős támadás megghusult, a harmadik rohamnál sikerült egy orosz osztagnak egyik támaszpontunkba benyomulni.

Mackensen vezértábornagy hadcsoprtja: A Duna közelében erős ellenséges osztagok előrenyomultak; török előőrsek visszaverték őket.

LUDENDORFF, első főszállásmester. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Visszavert francia támadás.

BERLIN, január 31. A nagy főhadiszállás jelenti: Erős fagy és havazások korlátozták a harci tevékenységet. A lotharingiai határ mentén, Leintreynél déltől kezdve erős volt a tüzéségi harc. Este a

franciák megtámadták állásaink egy részét; visszavertük őket.

LUDENDORFF, első főszállásmester. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Az olasz fronton nincs esemény.

BUDAPEST, január 31. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz harc-téren a helyzet változatlan.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Olasz foglyokat ejtettünk a macedón harc vonalon.

BERLIN, január 31. A nagy főhadiszállás jelenti: Macedon harc vonal. A Cserna hejlásban felderítettünk egy portyázásról több olasz fogollyal tértek vissza.

LUDENDORFF, első főszállásmester, (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, január 31. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Délkeleti harc-tér: A helyzet változatlan.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Czernin nyilatkozata békefeltételeinkről.

Bécs, január 31. Gróf Czernin Ottokár külügyminiszter fogadta az Associated Press tudósítóját, akinek kijelentette, érthetetlen az amerikai lapoknak az az állítása, hogy ellenségeink ismertették békefeltételeiket, mi pedig nem, holott általánosságban mi éppen úgy közöltük békefeltételeinket, mint ellenségeink. Az antant Németországot területileg amputálni, a monarchiát szétarabolni, Bulgáriát megcsonkítani, Törökországot pedig megsemmisíteni akarja. Mi azzal a kijelentéssel, hogy nem hódító, hanem védelmi háborút folytatunk, oly pontosan megszabtuk békefeltételeinket, akárcsak az antant a magáét. A jövő meg fogja mutatni, hogy minket megsemmisíteni nem lehet. Ha ellenségeink is tudatára ébrednek majd ennek a ténynek, a béke eszméje akkor fog reális alapot ölteni.